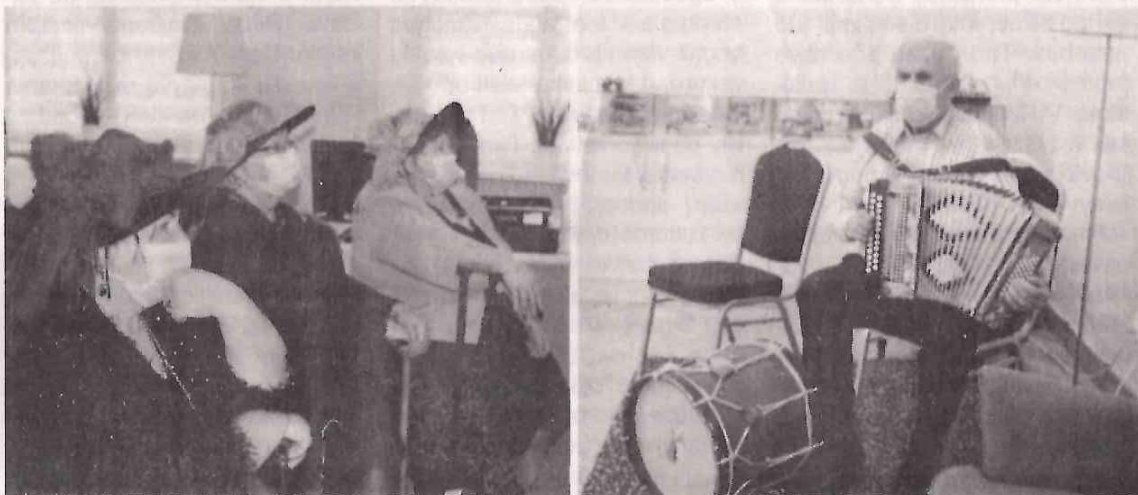

„Polėkio“ rudens kraitėje – pomėgių margumynas

„Polėkio“ rudens kraitėje – pomėgių margumynas

Spalio pradžioje vėl po Viešosios bibliotekos stogu šurmuliavo „Pomėgio“ klubas. Plečiantis nelemtai pandemijai, teko uždarose patalpose užsidėti kaukes, tačiau į skaityklą sugūžėjo nemažas būrys bendrauti ištroškusią senjorų.

Dar prieš mėnesį Informacijos ir kraštotyros skyriaus vedėja Regina Lukoševičienė pasiūlė bendravimo temą – pomėgius ir retro stiliaus aprangos kodą. Norai išsipildė: vieni po kitų duris vėrė puošnios skrybelėtos ponios ir garbūs kostiumuoti ponai, kurie romantiškų akordeono

melodijų kviečiami buvo palydimi į kone istorine sale virtusią skaityklą, apdovanojami skirtukais su Egmilės posmais.

O tie pomėgiai ištis buvo margi, įvairūs. Antanas Kirvelėvičius pasakojo apie savo susidomėjimą muzikos instrumentais, net iš Upninkėlių atkakęs 90-metis Bronius Sedleckas atskleidė savo tvirtybės paslaptį – neplėšyti kalendoriaus lapelių, kad nematytų, kaip bėga laikas, pagyrė šaunias klubo vadoves, kurios taip pat neleidžia pasenti. „Tiktai paukščiai į tėviškę grįžta, o jaunystė pamiršo takus“, - daina savo mintis užbaigė senolis. Bronislavą Narakaitę ilgais gy-

venimo takais veda trys pomėgiai – šachmatai, kryžiažodžiai ir fotografija. Jai nenusileidžia Birutė Degutienė, nukreipianti objektyvą į auksu apsipylusį klevą, jurgino žiedą ar ant tako pabirusią kaštonų mozaiką. Šios moters, atrodo, visur pilna: ir bažnyčios sumos chore, ir kelionėse po Lietuvą, ir rankdarbių būrelyje. Feliksą Žentelienę palaiko stipri sodo, plytinčio už 3 kilometrų, trauka, prasmingas „pasikapstymas“ gamtoje, maža to, moteris dar puoselėja ambicijas išleisti kadaise periodinėje spaudoje išsibarsčiusių savo rašinių knygą. „Pataikėme į tokią gerą senatvę, - stebisi

ji ir kitus padrašina, - valgom, ką norim, šokam, kaip norim, nereikia sėdėti „ant pečiaus“, - dėstė savo mintis buvusi pedagogė. „Bendravimas su anūkais“, - toks neseniai iš Čikagos grįžusios Raisos Korsakienės pomėgis. Viešėdama pas gimines ji nebuvo linksma, ilgėjosi namų, o išvydusi feisbuke, kaip „Pomėgis“ keliauja po Anykščius, sako, net apsiverkė. O štai šiuo metu sirguliuojančios ir iš namų nesitraukiančios Nadeždos Kriučkovaitės palinkėjimas buvo gana optimistinis. „Džiaukitės gyvenimu“, - sakė 90-metė senolė ir spaudė rankas ją aplankiusioms bibliotekininėms ir muziejininėms.

Trumpu teatralizuotu prisistatymu prikaustė akis teatro grupė – Vitalija, Valentina, Danguolė ir Bronė. Ši, išbraidžiusi agronomės vaidmenyje šimtus pasėlių hektarų, atmintyje nešiojasi dešimtis eilėraščių, tad vieną, ypač jautriastygį, ir dabar padeklamavo. Turėjo apie ką papasakoti meninio žodžio kūrėjai Anelė Augūnienė, Petras Zlatkus. Šis ką tik su pilna žaliuokių kraitele grįžo iš miško, o paklaustas, kuriose vietose tiek miško gėrybių prisirovė, paaiškino, kad ten, kur anksčiau dygo baravykai. Gal

kai ką nustebino ir šių eilučių autorius, paskaitęs... net penkerius metus rašytą eilėrašį. Kadaise jaunystėje „iškentėtas“ kūrėnėlis jo sąsiuvinuose buvo ilgai „šlifuojamas“, todėl dabar paviešintas tik pirmą kartą. „Būtinai šiomet dar kažkur važiuosime, gal net prie jūros“, - dalijosi planais nenustygstantis Vilius Gaveika ir mėgstančiųjų literatūrą ir keliones grupės vadovė Angelė Mikalauskaitė. Jų manymu, Lietuvoje tiek grožio, kad neužtenka gyvenimo viską pamatyti.

Pasakojimus apie pomėgius keitė kitoje erdvėje išdėliota rankdarbių, gamtos grožybių ekspozicija. Sustatyti ant knygų lentynų, palangių, šie kūrėnėliai tradicines vietas pavertė gerųjų dvasių apgyvendintais kampeiliais. Čia pat nestigo skanėstų, kavos, tad klubo nariai galėjo ir šilčiau susipažinti, ir atnaujinti senas geras pažintis.

Marius GLINSKAS
Simonos Žičkienės nuotr.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

